

HUMILITAT - POBRESA

Ambientació

Ens estem preparant per rebre Jesús. La terra rep el cel, i cada home rep al seu Déu i Salvador. Totes les preparacions seran petites i insuficients per rebre'l com cal.

La nostra preparació serà interna, caminant a la conversió. Diguem-nos al cor i dintre nostre les exigències i preferències que Ell manifesta per fer-li lloc al Messies. Cal doncs, conèixer-lo, estimar-lo per saber que vol.

El Messies podria venir de manera espectacular i dominant, vestit de glòria i honor. Llavors la preparació seria grandiosa.

O podria venir en pla conformista i tranquil·litzant, dient: tot és bo. D'aquesta manera, el rebriem fent grans festes. Però no va passar així.

Ja des de que va néixer, ens ensenya un camí inesperat, desconcertant i desconegut. Jesús vingué Nen i pobre perquè l'Encarnació no el desposseís solsament de la seva glòria, si no que el va buidar de Ell mateix. fent-se No Res. El dinamisme de l'Encarnació el va fer baixar, baixar i baixar, fins trobar l'últim lloc. Ens ensenya el silenci, la pobresa i el rebuig.

Aquesta pobresa, coincideix amb el concepte d'humilitat. Els pobres de Jahvè son també els humils, petits, marginats i els qui sofreixen.

Salm 15

Tu ets, Senyor, la meva riquesa,
Tu ets la única Riquesa, el tresor.
Sense Vós, el món es fa fosc
fred i està buit.

La teva vinguda dona valor a les coses
petites: una flor, una llavor, una paraula.
" Prefereixo una Paraula teva, a
milers de monedes d'or i d'argent"

Ompler-me la mirada agraïda
d'un pobre, o d'un infant,
agafà la mà d'un amic,
o un dia bona convivència
als valors que avui aprecia la societat.

Molta gent corre i es desfà pel poder i els cèntims:
Són déus falsos, que en el fons no ens satisfan.
Molt sovint són motius de preocupacions i
mal de caps, perquè els homes no som lliures.

CENTRE ENRIC D'OSSÓ. TORTOSA

Dóna'm tu la riquesa, sigues Tu la meva riquesa
deixa'm gustar la pobresa per ser con Tu.
Ensenya'm el bon camí, el camí dret,
el camí que em porta a tu.

Ensenya'm a perdre en la vida
ensenya'm a perdre la vida,
per guanyar-la.

Desitjo saciar-me de goig a la teva presència,
d'alegria perpetua al teu costat.

II Cor 8,7-12

Ara bé: així com excel·liu en tot, en fe, en doctrina, en coneixement, en l'interès que teniu per tot, i fins en l'amor de què sou objecte per part nostra, convé que també excel·liu en aquesta obra de caritat. No ho dic pas com un manament, sinó perquè voldria que la sol·licitud envers els altres servís també per a donar una prova de com és generosa la vostra caritat. Ja sabeu prou la gràcia de nostre Senyor Jesucrist, com, tot i ser ric, es féu pobre per vosaltres, per tal que us enriquíssiu amb la seva pobresa. En això, doncs, us dono el meu parer: això, us convé de fer-ho, vosaltres que ja des de l'any passat fóreu els primers no solament a fer-ho, sinó també a voler-ho. Ara, doncs, porteu-ne també a terme la realització perquè, a la promptitud de voler-ho, hi correspongui, segons les vostres possibilitats, la plena realització. Si hi ha bona voluntat, s'agraeix mirant allò que cadascú té, no pas tenint en compte allò que no té.